

[Miljøministeren]

år efter etablering af kemikaliegenvindingsanlægget.

Den reduktion af forureningen fra virksomheden, som vil ske fra 1. januar 1989, harmonerer således både med hensyn til nedbringelse af udledning, tidsramme og anvendt teknologi med handlingsplanen. Det skal for god ordens skyld bemærkes, at handlingsplanens krav til reduktion af N- og P-udledning er samlede tal, som ikke vil komme til at gælde for hver enkelt udledning; afhængig af hvad der er teknisk muligt, kan rensning i både større og mindre grad komme på tale for den enkelte udledning.«

Spm. nr. S 462

Til *energiministeren* (6/1 87) af:

Riishøj (SF):

»Hvad skønner ministeren det vil koste staten at overtage Chevrons andel i DUC, og hvordan forholder ministeren sig til en statslig overtagelse af Chevrons andel i DUC?«

Begrundelse

I dagspressen har spørgsmålet været rejst om, at staten overtager Chevrons andel i DUC, nu hvor Chevron har trukket sig ud af DUC.

Gennem spørgsmålet ønskes ministerens bedømmelse af, hvad det vil koste staten at skyde penge ind i DUC, hvilken forrentning dette kunne give, samt på baggrund heraf ministerens egen holdning til et sådant statsligt engagement i DUC.

Svar (14/1 87):

Energiministeren (Svend Erik Hovmand):

A. P. Møller orienterede mig i september 1986 om, at der efter drøftelser i DUC var indgået en principaftale, hvorefter Chevrons 15 pct.s interesse i DUC overtages af A. P. Møller med 9 pct. og af Shell med 6 pct.

Forhandlingerne om overtagelsen af Chevrons andel i DUC er foregået internt mellem parterne i DUC, og andelen har således ikke været udbudt til salg til anden side.

Et skøn over prisen ved en tænkt statslig overtagelse af Chevrons andel må teoretisk tage sit udgangspunkt i en vurdering af nutidsværdien af alle fremtidige nettoindtægter med korrektioner for status ved overtagel-

sestidspunktet. Denne teoretiske værdi er afhængig af en lang række forudsætninger, herunder med hensyn til tidshorizont, diskonteringsfaktor, oliepris m.v., hvis fastlæggelse i vidt omfang vil være præget af hver af parternes aktuelle forhold og interesser.

Et skøn over handelsværdien af Chevrons andel vil således realistisk kun kunne foretages i forbindelse med konkrete købsforhandlinger, hvorunder også de nærmere vilkår for købet har været klarlagt. Som nævnt ovenfor har sådanne forhandlinger ikke været aktuelle. Af samme grund har det heller ikke været aktuelt at tage stilling til en statslig overtagelse af Chevrons andel.

Spm. nr. S 464

Til *finansministeren* (6/1 87) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvor stort et beløb er der afsat til at indrykke valgpropagandaannoncen vedrørende skattereformen, der har til overskrift: »146 mandater bag skattereformen«, og vil et tilsvarende beløb blive afsat til de øvrige 33 medlemmers brug for at orientere om, hvorfor de ikke stemte for skattereformen?«

Begrundelse

I en annonce, der omtaler skattereformen i lyserøde og særdeles rosende toner – foruden anden valgpropaganda af lignende art – står Ministeriet for Skatter og Afgifter som underskriver. Disse dyre annoncer indhold er ikke specielt af informativ art, men er en tydelig forherligelse af et særdeles betænkeligt skatteforlig indgået af 146 mandater. Da der er brugt mange penge til denne propagandaannoncering, må det naturligt forventes, at det samme beløb stilles til rådighed for de tre partier, der ikke deltog i skatteforliget. Da det er statslige penge, der er benyttet til denne valgpropaganda, må det være rimeligt, at de øvrige mandater får den samme ret til at benytte midlerne til at orientere befolkningen om deres synspunkter for ikke at støtte loven. Efter spørgerens mening er den slags brug af offentlige midler uacceptabel. Imidlertid er skaden sket, og derfor bør et tilsvarende beløb naturligvis afsættes til de 33 mandaters valgpropaganda rettet imod skattereformen. Derefter bør den slags offentlig forherligelse af love udelades.